

RKKMO

„AKADFFMILISE RAAMATU”

AJALEHE-VÄLJALÕIGETE
BÜROO

Tartu, Ülikooli 15, telefon 20-63

RIIKLIKU TEATRI
„ESTONIA”
Arhiiv-Muuseum

Nr.

SIRP JA VASAR

Tallinn

nr. 3 kuup. 20. I 1945

„Silva”

uus koosseisus

Jaauari algul tuli „Silva” lavale teises koosseisus. Kandvates osades esinesid mitmed noored lauljad, kelledele see esinemine oli esimeseks ulatuslikumaks jõuprooviks.

„Silva” peaosas nägime seekord Therese Masingut. Algul tal ei tahtnud ega tahtnud minna. Ta oli nagu arglik linnuke, kes oli sattunud rambivalguse kohutavasse sfääri. Kuid opereti edenedes tuli temasse enam kindlust, loomulikumat temperamenti, kuni lõpuks ta oma osa päris hästi valitses.

Otsustades selle debüüdi järgi, võiks ütelda, et Therese Masingul paistab olevat lavanärvi, on puudu ainult tugevast koolist niihästi laululises kui ka mängulises mõttes.

Felix Juhandi Edvini vürstlikus osas jäi kahjuks võrdlemisi ilmetuks ja kahvatuks. Välimust ja kuju tal ju on, kuid ta ei osanud sellega midagi peale hakata. Ei olnud temas märgata virvendusigi sellest võimsast armulainetusest, mis peab paitama selle noore vürsti rinda. Sellest tulemavõitu olekust oleks tahtnud teda ärkvele raputada.

Bonina nägime seekord Rud. Nuudet, kes oma osa täitis intellektuaalsema kujundusega kui Endel Pärn. Kui viimases oli enam spontaanseid noormehelikku kelmuslusi, siis Nuude Boni andis enam koitama lõõnud elumeest, mis antud ossa kõigiti aga sobis. Nuude näitlejavõimete lai skaala võimaldab tal küllalt edukalt teostada ka sellelaadilist osa.

Benno Hansen „neitsipuhutuse rüütlinna” andis oma osa võrdlemisi ühetooniliselt, viiltsimata nagu välja mängida teravamaid nüansse. Ka oma toredat ungari nime ta peaks hääldama ikkagi ungaripäraselt.

Komtess Staszi osas nägime esmakordselt Klaudia Tiidus-Ojatarit, kes täitis oma osa erilise hiilgusega, kuid algaja kohta siiski üsna rahuldavalt. Ta esines teiste debütantidega võrreldes vahet kõige lavavilunumalt, jättis aga puudu seda õhkõrna graatsiat, mida selles osas näha tahaksime.

Vana vürst Lippert Weylersheim oli Vold. Leetjärve kujunduses liiga lüüdikupärane. Nii andekas näitleja kui Leetjärv, peaks suutma seda osa anda isikupärase kujunduses, seda enam, et Lüüdiku vürst Weylersheim oma karikatuuris ei ole ju mingi ideaalne selle kuju lahendus.

„Silva” teise koosseisu esinemine jäi küll kahvatumaks esimesest koosseisust. Kuid see näitas noorte näitlejate püüdlikkust, millele tuleks juure soovida enam mängimisjulgest.